1878. V. évfolyam. 239. szám. Debreczen, Kedd deczember 10.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr
Egy hora . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban *Kultsi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csathy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalokná.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetesi díj:
ét hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **czeglédutcza, Fried-ház 19. sz. alatt** czimezendők.

Csata után!

Budapest, decz. 8.

r. e. Az sem mindennapi dolog, hogy valaki maga magának rendezzen — macskazenét.

Sándor grófról, a hires lovasról maradt ugyan fön egy adoma, miszerint a 48 ki izgalmas napokban ő maga is segitett egyszer a tömegnek beverni a saját palotája ablakait, de hát őt a mily kitünő sportmannek, épen oly hóbortos embernek is tartották országszerte; Herbst ur és társai ellenben „okos férfiak“ hirében állottak s ilyenek gyanánt vétettek és szerepeltek is eddig, s igy a fönebbihez hasonló dőreségre képeseknek őket még ellenségeik sem hitték.

S mégis megtörtént rajtok e furcsa kázus . . . s rajtok mulat, őket neveti most ki az egész világ egy olyan fölsülésért és kudarczért, melyet egy kis „okossággal“ és tapintossággal könnyen elkerülhettek volna, s melynek szégyenét nincs az a reischrathi szavazat, mely utólag lemoshatná rólok.

A szerepek e diszes fiaskóhoz az osztrák centralisták egyik diszpéldánya Dumba ur magánszállásán lettek egy titkos ülésen kiosztva, még pedig a részvevők multjának megfelelő választással.

A „Trinkgelder miniszter“, Giskra ur kapta a — czintányért; dr. Sturm kezébe a nagy dobverőt nyomták. Trombitásnak dr. Demel önként vállalkozott, flótásnak pedig keresve sem találhattak volna különbet Walterskirchen bárónál, kinek már arczszinében, a holdkóros sápadtságban ki van fejezve az, hogy — szerencsétlen. Huszonhárman lévén együtt, természetes, hogy a repedt fazéknak, pléhtepsinek s más ily maeskamuzsikalis virtuózok számára alkalmas hangszernek szintén akadt hivatott gazdája, s mikor a kapellmájszter dr. Herbst végignézett e példátlan bandán, méltó büszkeséggel simogathatta Csehországban sarjadt s Bécsben, de nem érdemekben megőszült vén szakálát a gondolatra, hogy — Andrássy ha valamitől, a skandalumtól, amit ők országvilág előtt csapni fognak — okvetlen kereket old s másnak engedi át a külügyminiszteri bársonyszéket.

E vérmes reményt még magasabbra csigázta aztán a bandának a „Generalprobé“-n aratott valóban rendkivüli azon sikere, hogy a meglepett külügyér a budgetbizottságban a váratlan s parlamentaris kormányformák közt példátlan és páratlan támadás elől meghátrálván, a póthitelre vonatkozó előterjesztését egyelőre visszavonta, s részemről a személyes dölyföt immáron sokféle kiadásban láttam ugyan, de oly nyers, kihivó és henczegő alakban, aminőben az az osztrák delegácziő plenumában dr. Herbst urnál és társainál jelentkezett — soha!

Nem tartozom azok közé, akik a minisztereket vagy épen azok politikáját megközelithetlen és érinthetlen valaminek szokták föltüntetni. A nyilvános müködés minden ága szabad kritika alá esik, s minél magasabb szinvonalon mozog e müködés, s minél magasabb érdekeket képvisel és biztosit, ha helyes, koczkáztat és veszélyeztet, ha téves irányban halad — annál jogosultabb e kritika szigora és élessége, de hogy „husz millió“ polgárt, kiknek megbizására Giskra a saját és elvtársai személyes csekély sulyának növelése végett Andrássyval szemben oly hetykén hivatkozott — valaki olyfoku neveletlenséggel kompromittáljon, mint ezt az osztrák delegáczió ugynevezett centralista töredéke tevé, az már nem a jogos kritika szabad szava, hanem — rut visszaélés a szabad szót födöző képviselői immunitassal.

Nem emelném ki ezt ennyire, ha Schmerling lovag egykori barátainak mérges kifakadásai csupán Andrássy személye vagy keleti politikája ellen fordultak volna. Andrássy gróf minden időben elég ember volt megfelelni magáért, s megfelelt a delegáczióban ezuttal is magyarán, de mélyen elszomoritott, többet mondok — megrenditett a körülmény, hogy a magyar ellenzéki sajtó meggondolatlan és — irjuk le nyiltan a kemény de találó szót — hazafiatlan tetszéssel fogadta, sőt megtapsolta az osztrák centralisták goromba tréfáit és kapczáskodásait még akkor is, mikor már a vak is beláthatja, hogy opposicziójuk:

első sorban Andrássyt s Andrássyban a — magyart;

másodsorban a delegácziókat s a delegácziókkal a dualizmust próbálja és reméli megbuktatni.

Már most tegye a szivére kezét minden egyes olvasónk s feleljen aztán saját lelkiismerete szerént a végzetes kérdésre:

ki szolgálja jobban, hivebben, méltóbban a hazát és a haza szent ügyét?

Az-e, a ki Andrássyt is embernek nézi s csalhatlannak és hibázhatlannak őt sem tekinti ugyan, de származásában, vérében, multjában mégis több garanczíát lát a magyar nemzet és faj megnyugtatására, mintha helyét egy oszták vagy cseh mágnás foglalná el?..

Vagy az ellenzék, mely nem gondol a holnappal, s hogy pillanatnyi föllobbanása csillapuljon s mulékony bosszuja teljesüljön, saját és az ország vesztére azok szekerét tolja, a kik a külügyi hivatalban ilyetén személyc.erét iparkodnak előidézni?

S vajjon az e a hazafiasb politika, mely a delegácziók intézményét nem vallja a maga részéről sem öröknek, sem kifogástalannak, sem egyetlen és pótolhatlan csodaszernek, s csak annyit vitat, hogy közjogi vitákkal a belső meghasonlást fokozni, erőinket még több felé forgácsolni s akcziónkat kitelé még inkább gyöngiteni most, egy világháboru ezer lehetőségei közt, szándékos öngyilkosság lenne?

Vagy az, mely más jelszavakkal és más szándékból mint az osztrák centralisták de vélök egy kézre és egy czélra, a dualisztikus államjogi kötelék fölbontására tör, hogy millió szem sirassa, de fájdalom! egy rögtöni külbonyodalom hozzájárulása mellett visszahozhatlanul sirassa holnap annak elvesztését, amit ma — elámitva vagy csalódva — elviselhetlen teherként lerázna és messzeellökne magától, ha a nemzet elfogulatlan többsége — a kormány és az alkotmány oltalmára oly jelentékeny többséget nem küld az utolsó választások örvendetes eredményében a magyar képviselőházba?

Nagy megelégedéssel konstatáljuk egyébként, hogy az osztrák centralisták állam-bontási, igazabban állam-összeolvasztási kisérlete magában az osztrák delegáczióban is csütörtököt mondott.

Mikor Herbst ur és érdekes bandája nagy garral bevonult az osztrák delegácziő teljes ülésébe, s rágyujtott a körmönfont szereposztás által teljesen biztos sikerünek vélt — macskazenére, pillanat alatt harmincz öt bátor férfiu sorakozott a külügyminiszter köré, s ugy a teremben, mint a karzatokon harsogó kaczaj és oszloprenditő tapsok jelezték, hogy — a tüntetés fölsült s a kudarcz éle magukon a rendezőkön ejt gyógyithatlan sebet.

Ám beszéljenek Herbst és társai holnapután a reichsrathban ami szemökszájoknak tetszik, — s ám valósuljon Giskra fenyegetése, hogy szombaton, mint Jason argonautái Colchisból, ők is aranygyapjut fognak hozni magukkal Bécsből, csakhogy ez egyszer nem Andrássy számára, hanem — ellenei rovására... mi nyugodtan nézünk mostantól a közeljövő fejleményei, s ha az osztrák delegácziő többsége hü marad a törvényhez és igazsághoz — a jövő tavasz nagyon-nagyon valószinü azon alternativája elé:

enged-e majd a szép szónak a muszka czár, s beváltja becsületesen, a mire Berlinben egész Európa, de főleg az osztrák császár és magyar király irányában magát ünnepélyesen kötelezte?

Vagy — elődei nyomdokaiba lép s szószegésével fölidézi azon világrázó véres tusát, mely a kelet uralmát fogja eldönteni s a melynek **élén** ismét a magyar nemzet szineit fogja láthatni és csodálhatni a gyáva nyugat, s mint 48-ban: magyar honvéd tábornokok ajkáról fogja hallhatni ismét a mindig dicsőség szerző és diadalra vezető kevély jelszót:

„Előre fiuk! Éjen a haza!

— **Vasárnap este** értekezlet volt Tisza min. elnöknél, melyen a „Bud. C.“ szerint részt vettek a magyar delegátió mindazon tagjai, kik a szabadelvü párthoz tartoznak. A delegátió tagjai egyhangulag hozzá járultak ama nézethez, hogy a jövő évi megszállási költségek fedezésére, mint az osztr. delegátió, egy 20 millió frtnyi átalány-összeget szavazzon meg a magyar delegátió, ha t. i. a közös kormány ilyen javaslattal fog a delegáczió elé lépni. — Egy netáni inditványt, hogy a megszállási költségek ne szavaztassanak meg, mig az országgyülés nem tárgyalta a berlini szerződést, vagy egy az országgyülés erre vonatkozó határozatának fontartását kimondó határozati javaslatot, a delegátió vasárnap együtt volt tagjai nem fognak elfogadni.

— **Az országgyülési szabadelvü párt** a kilépett tagok helyébe a kijelölő bizottság tagjaivá Dániel Pált, Prileszky Tádét és Rudics József bárót; a véderő bizottságába Szerb Györgyöt és Tisza Lászlót; a pénzügyi bizottságba pedig Molnár Györgyöt, Prónay Józsefet és Szögyényi Lászlót választotta.

— **A magyar kölcsönügy** tárgyában, mint a „Presse“ értesül, e hét folytán ujra megkezdetnek az értekezések s minden jel arra mutat, hogy most már végleges eredményre fognak vezetni.

— **A Németországgal** folytatott vámügyi tárgyalások, mint Berlinből távirják, eddigele négy ülést vettek igénybe, a melyekben kizárólag a nyers vászon kérdése tárgyaltatott. Most azonban több napi szünet állott be e tárgyalásokban, mire a vászonkérdés nagy nehézségeket okoz, minélfogva a német biztosok, a mint hallatszik, ujabb utasitásokat szándékoznak kérni.

— **A magyar kisbirtokosok** számára létesitendő országos földhitelegyesület ügyében kormányilag kiküldött vegyes bizottság e napokban letárgyalta az egyesület alapszabályait s az annak kiváltságait tartalmazó törvényjavaslati tervezetet. A munkálatok, mint értesülünk, már legközelebb a kormány elé fognak terjesztetni, mely most már remélhetőleg a jövő hó elején fogja a törvényjavaslatot törvényhozási tárgyalás czéljából a parliament elé terjeszteni.

Országgyülés.

A képviselőház decz. 9-én tegnap tartott ülésén a miniszterek különböző törvényjavaslatokat terjesztettek be. Igy:

Tisza Kálmán miniszterelnök a megyék 79-ik évi közigazgatási, árva s gyámhatósági kiadásának fedezéséről szóló tjavaslatot,

Szende Béla honvédelmi miniszter a hadsereg és hadi tengerészet hadi létszámának és a monarchia két államaira nézve megállapitott ujonczjutalék mennyiségének, az 1879. év végéig fentartásáról szólló törvényjavaslatot,

Szapáry Gyula pénzügyminiszter a Horvátországgal kötött pénzügyi egyezmények egy évre való meghosszabbitásáról, s a jövő év első negyedében viselő közterhekről s fedezendő kiadásokról szóló törvényjavaslatokat.

Simonyi Ernő kérdi, mikor szándékozik a kormány előterjesztést tenni a jövő évi költségvetés iránt.

Tisza Kálmán azt hiszi, hogy igen természetes volt, hogy az ideiglenes kormány költségvetést elő nem terjesztett, ugy szintén igen természetes, hogy a még csak két nap óta a pénzügygyel ismerkedő miniszter a költségvetést még el nem készithette.

A berlini szerződés napirendre tüzése tárgyában Tisza Kálmán kijelenti, hogy a szerződés napirendre tüzését nem óhajtja, de előre jelzi, hogy azon esetben ha a szerződéssel szemben a monarchia másik fele más eljárást juttatna érvényre, nekünk is fontolóra kell vennünk, hogy minő eljárást kövessünk a berlini szerződéssel szemben.

E kérdéshez hozzászóltak Irányi Dániel, Apponyi Albert gr., Simonyi Ernő, Molnár Aladár, Zsedényi Ede és Madarász József, kik a napi rendre tüzés szükségességét bizonyitják, továbbá Csernatony Lajos, ki a paritas elvénél fogva az osztrák eljárásnak bevásását kivánja.

Szavazás alá kerülvén a vita tárgya, a ház 151 szóval 96 ellen a miniszterelnök nézetét fogadta el.

A nyilatkozatok végtelen sora.

A helybeli „Debreczen“ cz. lapban multkor egy tisztelt polgártársunkat Kuczik Gábort gyanusitó nyilatkozat jelent meg. Erre ugyancsak a „Debr.“-ben tegnap a következő választ olvassuk:

Nyilatkozat.

A „Debreczen“ 238-ik számában Kovács András aláirásával egy bizonyitvány jelent meg, melyben az állitatik, hogy nevezettnek az én nevemben Bőr József 100 forintot igért ha Molnár Györgyre szavaz. Erre kijelentem s szavamnak hitelt fog adni mindenki, ki engemet és jellememet ismeri, hogy én ilyen igéretre senkit fel nem hatalmaztam, senkitől semmi e féle pénzfizetéssel meg nem bizattam, és tőlem senki egy filért sem kapott azon czélra, hogy egyik, vagy másik képviselő jelöltre szavazzon. Kelt Debreczen decz. 9-én 1878. Kuczik Gábor.

Ezzel kapcsolatban mi is kaptunk egy nyilatkozatot, mely igy hangzik:

Nyilatkozat.

Alólirt kijelentem, hogy a mit Kovács András a „Debreczen“ 238. számában rólam elmond, abból csak annyi történt meg valósággal, hogy együtt boroztunk és feketekávéztunk, a mi talán még nem vétek; hanem már azt az állitását, hogy én 100 frtot igértem neki, ha Molnár György pártjára áll, csak annak tulajdonithatom, hogy homályosan emlékszik arra az estére. Ugyan ki hinné el, hogy én csak egy krajczárt is igértem olyan embernek, a kiről jól tudjuk, hogy nincs szavazó joga?

Bőr József.

Szegény „Debreczen“, ugy látszik, nagyon szerencsétlen a nyilatkozataival. Ez nem az első eset, a hol fölsült, de hát nem is az utolsó. Alig czáfolják meg az egyik efféle históriáját, nyomban szolgál egy ujabb pletykával, hogy jövő számában legyen ismét mit megczáfolni.

No hiszen ez kérem alássan, mulatságos lehet — nem ugyan a „Debr.“ szerkesztőségére, hanem olvasóira nézve; de czélját nem értjük, mert nem akarjuk hinni, hogy a hiába való hercze-hurcza, az izgatás bármi áron valakinek komoly czélja legyen.

Külföld.

A muszka belügyminister Timaseff lekösönt. Helyére Suwaloffot emlegetik. Változást a muszka politikában ez egyébként nem jelent. A czár moszkvai beszédét sem magyarázzák oly békésen, mint a hogy elmondatott. Burzasz közelében erődítéseket emelnek a muszkák, a mi nem arra mutat, hogy tavasszal elhagyni szándékoznának a török területet. Dondukow-Korzakow hg. Livádiából visszatervén, a nála tisztelgett bolgár küldöttséghez e szavakat intézte:

„Sándor cár, az én legkegyelmesebb uralkodóm megbizott, fejezzem ki legmelegebb üdvözletét a bolgár népnek. Ő felsége a bolgár népnek általam előterjesztett kivánságait kegyelmesen fogadta és megigérte, hogy minden lehetőt megtesz ez óhajok teljesülése érdekében. Ezért tehát, uraim várják a jövőtől a legjobbat! A cár és kormánya akarják a bolgár nép és országa egyesitését, ez legélénkebb óhaja Oroszországnak is.“

Az afghán harcztérről az e hir érkezett, hogy Roberts tbnok Peivar mellett barakokat épittetett csapatai egy része számára. Ott fognak telelni. — Hir szerint parancs adatott ki elönyomulni Dsellalabadba.

Az a hir is kering, hogy az emir a Bamian szoroson át Turkesztánba futott.

Bukarestben a miniszterválság véget ért. Az ujjáalakitott cabinet a következő tagokból áll; Bratianu kormányelnök és belügyminiszter. Demeter Stourdza pénzügy-, Campineanu külügy-, Ferclide közmunkaügy-, Cantinelli közoktatásügyi és valószinüleg Dobya ezredes hadügyminiszter. Bozianut és Demeter Ghikát a senatus elnökévé választották meg.

Olaszországban a Cairoli miniszterium bukását várják. Az egy hét óta folyó heves vitát, melyet a jelen miniszterium ellen a jobb

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tarczája.

Egy kis hivatalnok család.

Elbeszélés.

Vértesi Arnoldtól.

(Folytatás.)

VIII

— Oh maga ügyetlen ember, — szólitotta meg másnap ebédnél a csintalan ügyvédné Gábor urat; — mit csinált, hogy elriasztotta a kis galambot? Egész nap sir s egy szót sem vehetek ki belőle.

— Nagyság tán tudni fogja, hogy a rágalmazók azt mondják: a női könyek hamar föl-záradnak, — szólt Gábor ur csipősen, boszszusan.

Nagyon roszkedvü volt s nem is igen birta, nem is igen akarta palástolni rosz kedvét.

— Ah ez még furcsább, — szólt a csintalan asszonyka; tehát mind a ketten!

A szóváltas itt megszakad. Mások közeledtek az asztalhoz; nem lehetett azt a kényes tárgyat folytatni. Nem is nagy kedvet érzett rá egyikök sem.

A jókedvü, szeles, pajkos nő lesütötte fejét s nagyon keveset beszélt egész ebéd alatt. Semmit sem pattogtatott elmessége szokott szikráiból. Ha megkisértett is valamit, az oly erőltetve ment. Meg nem foghatták, mi lelte, miért vált oly szótlanná?

Karádyné nem jelent meg az asztalnál. Szokott helye üresen maradt.

Valahányszor az ajtó nyilt, Kincses Gábor oda pillantott s mikor látta, hogy nem a várt, hanem másvalaki lépett be, arcza mindinkább e borult. Nyugtalanságát, boszuságát alig türtőztethette s a mint vége lett az ebédnek, — megszökött a társaságtól mindjárt.

Oda fönn bolyongott a felső parkban talán egy óra hosszáig. Tovább nem állta ki. Beszélnie kell Karádynéval.

Már reggel ott járt s három izben kopogtatott be délig. A cseléd mindanyiszor azzal utasitotta el, hogy asszonya beteg s meghagyta neki senkit be nem bocsátani hozzá.

Most ujra jött Gábor ur, dobogó szivvel, reszkető lábakkal. De mennyire megdöbbent, a mint az ajtót zárva találta.

A pinczérnek csöngetett.

— Mi az? Sétálni ment a nagyságos asszony?

A pincér szájtátva bámult reá.

— Hát nem méltóztatik tudni, hogy egy félórával ezelőtt elutazott?

Mint valami dühös vadállat rohant el Gábor ur. Egy pillanatig megállt a kapuban, mintegy kábultan a váratlan csapástól, csak aztán jutott eszébe, hogy lefusson a Balaton partjához, hátha a hajó még nem indult meg?

Késő volt, a gőzös már ott lebegett a tó tükrén a távolban. A finom gentleman botját rágta mérgében.

Másnap ő is elu azott.

IX.

A viszontlátás a férj és neje közt hideg, komor volt.

A nő, ki férje iránt oly forró szeretettel eltelve jött s kinek oly nagy szüksége volt, hogy hasonló forró szeretetet találjon támaszul, ugy érezte, mintha e perczben jégfal emelkednék föl szivei közt.

Nem ily fogadtatásra számitott, nem ily fogadtatást érdemelt. Nem vádolta öntudata semmi bünnel, nem cselekedett semmit férje ellen; miért mégis e dermesztő hidegség? Miért e fagyos mogorvaság, mely nem tesz szemrehányást, nem vádol, de elitél?

Lihegve röpült ide, mint a megriasztott madárka fészkébe. Itt keresett otalmat a férj ölelő karjai közt s e karok most hidegen záródtak be előtte.

Ha szólt volna valamit Vilmos, tán megértheték volna egymást, ámbár e szomoru pillanatban ugy tünt fel Etelkának, mintha ők soha sem értették volna egymást.

Ha Vilmos szólt volna, Etelka védhette volna magát a rágalmak ellen. De a férj hallgatott; büszkén elnyelte mindazt, a mit hallott, a mit a jó barátok nyelve suttogva elbeszélt. Hisz semmi bizonyosat nem tudtak mondani, csak olyan mendemonda volt s mindegyik tiltakozott az ellen, mintha ő Karádyné viseletében valami rosznak csak árnyékát is sejtené, csak egy kissé föltünő volt az a magaviselet, kissé tul a rendjén föltünő.

Csak afféle bizonytalan, homályos gyanusitások voltak, affele jóakaró figyelmeztetések, melyek gonoszabbak az egyenes vádnál. Karády Vilmos nem hitte és mégis mély benyomást tettek lelkére. A komoly szigoru gondolkozásu férfi már a látszatot magát elitélte. Megvolt ugyan győződve neje ártatlanságáról, hiszen ismerhette ez angyaltisztaságu lényt, de elég volt már az maga, hogy Etelka meggondolatlan viselete által okot adhatott ily gyanusitásokra.

Önmagából indult ki, mint a legtöbb ember, mások tetteinek megbirálásánál s nem gondolt arra, hogy e gyermeteg, tapasztalatlan nő egészem más szempont alá esik. Végre is egy asszony, ki már évek óta férjhez ment, a ki két gyermeknek anyja, elég óvatos lehet s meggondolhatja, hogy mit tesz. Ha mégis olyasmiket tesz, melyekkel magára zuditja a rágalmakat és gyanusitásokat, az szomoru jele az ingatag lelki alapnak.

Karády Vilmos igy gondolkozhatott a maga szigoru szempontjából. Mély fájdalommal látta, hogy neje miként használja az első szabadságot, az első időt, melyet férje őrszemeitől távol, a gyámkodástól függetlenül tölthet. Megdöbbenve vette észre benne a könnyelmüségi hajlamot, a tetszvágyat, a fényüzés, cziczoma és mulatságok iránti előszeretetet.

Mindezek sötét pontok voltak nejének jellemében s Vilmos még sötétebbnek látta igy a távolból, pusztán suttogások és mendemondák után. Azt hitte, eddig csak a szerelem vakitotta el őt, azért nem vette észre nejében e jellemvonásokat. A szerelem vaksága s a mindennapi gond és nyomoruság vonta el figyelmét. Most, hogy egyszer a komor gyanu befészkelte magát szivébe, vissza gondolt és sok ártatlan jelben táplálékot talált gyanujának növelésére.

Eszébe jutottak egyes vonások, szavak, jelenetek, melyek azelőtt gyanutlan lebbentek el, sőt gyakran mosolyt is csaltak ajkaira. Most minden elsötétülve, komor szinben jelent meg emlékezetében. Eszébe jutott, mint tudott örülni neje a hiuság minden rongyának, mily könyelmüen nevetésre, dalra fakadt néha, midőn a legsulyosabb gondok nyomták vállaikat.

(Folyt. köv.)

oldal kezdett, a Crispi Nicotera és Depretis-féle baloldali töredékek föllépése tette Cairolira nézve végzetessé. A baloldal e cselszövő pártvezéreinek csatlakozása folytán, az alig 80 tagot számláló jobb oldali ellenzék mintegy harmadfél száz főre nő, mig Cairoli megmaradt elvtársai e számnak csak felével dicsekedhetnek s bár a köztársaságiak is csatlakoznak hozzájok, mégis csaknem kétségtelen most már, hogy kisebbségben fognak maradni.

Napi hirek.

— **A Deák szobor bizottság** juryje a Deák Ferencz felállitandó szobrára hirdetett pályadij elsejét, 6000 francot Huszár Adolf azon szobrának itélte, mely Deákot ülő helyzetben ábrázolja, a második dijat, 4000 francot Zumbasch, a harmadikat, 3000 francot Brcsánszky Béla szobra nyerte meg.

— **A karácsonyi és ujévi** meglepetések ideje közeledvén, nehogy valaki drága pénzeért nagyon is kellemetlenül lepettessék meg — óva intünk mindenkit, hogy bizonyos sippal, dobbal, trombitával olcsóságot kürtölő bécsi svindler czégek mézes horgába ne harapjon. Száz, kétszáz drb tárgyat ajánl némelyik bécsi bazártulajdonos potom 4—5 frtért. Volt a ki kisérletet tön, de keserüen csalódott, mert a sok szép igéret fejében kapott egy rakás limlomot, mely inkább zsibvásári portékának volt nevezhető, mint ünnepi ajándéktárgynak. Sapienti stb.

— **Statisztika.** A Körner főkapitány elnöklete alatt müködő járvány bizottsághoz érkezett adatok szerént Debreczenben f. é. decz. 1-től 7-ig torokgyikban és roncsoló toroklobban megbetegedett összesen 43 egyén. Meghalt 11 roncsoló toroklobban és 2 torokgyik következtében. Egyébiránt ugyanezen idő alatt született városunkban: 26; meghalt 32, többnyire gyermekek! Élő felkiáltó jel ez a vár. közegészség ügynek különösen városunk alsóbb és sok gyermeket számláló rétegeiben leendő gyökeres reformálásra; mert a gyermekek halálozási statistikája az alsóbb néprétegekben, hol a gyermekápolás és orvoslás ugyancsak gyönge lábon áll — valóban ép oly megdöbbentő, mint elszomoritó adatokat hoz napfényre.

— **A II. oszt. vitézségi ezüst érdemjelt** kézbesitteté ma a 39. ezred helybeli tartalékparancsnoka: Mihalóczy ezredes a v. főkapitányi hivatal utján debreczeni illetőségü Szakács Ferencz tiszti legénynek, ki a nevezett ezred 7. századánál az aug. 8. 9. és 10-én Doboj mellett vivott csatákban tüntette ki magát. Sok ily derék vitézt a 39-ik ezrednek!

— **A klagenfurti kórházból** tért haza tegnap Nagy József szakaszvezető, de oly kimerülten és sulyos betegen, hogy rögtön ágyba kellett feküdnie. — Budapestről Debreczenbe utaztában egy Szaniszlóra való, szintén azon vonaton hazatérő 39. ezredbeli közvitéz a leggyöngédebb bajtársi szeretettel ápolta és támogatta. Az ilyen aztán valóban megérdemli e fönnen hangzó dicséretet: Jó katona hü bajtárs!

— **Kepes József,** városunk fia, eddig a 14. cs. és k. huszárezred tartalékos hadnagya, a napokban Budapesten dicséretes eredménynyel tette le a tényleges katonai szolgálatra megkivántató tiszti vizsgálatot és ugyancsak tényleges szolgálatba is lépett.

— **Gyanus hirtelen halál.** Menyhárt János, vámos-pércsi illetőségü kocsis suhancz egyik helybeli lakos hegyesi tanyáján a tegnapi nap folyamán hirtelen elhunyt. Halálának okát a ma megejtendő hiv. bonczolás fogja kideriteni.

— **Idegbénaság** név alatt ismeretes azon ijesztő mérvben terjedő lóbetegség, mely, mint hivatalosan kinyomoztatott — a hajdu városokból csempésztetett be méneseinkbe és mely Debreczen város virágzásnak indult összes lótenyésztését nagy veszélylyel fenyegeti. Tulajdonképeni keletkezési okát és természetét e kórnak még a tudomány sem ismeri alaposan és bár a kórtüneteket látni az állatok belső részeiben, rendszeres és biztos gyógykezelést még nem találtak föl ellene. Az idegbénaság külsőleg csak a méneken mutatkozik és pedig ezeken sem valami daganatok, hanem csak a szőrnek helyenkinti fölborzoltsága által. Mindkét nemü lovaknál későbben beáll a végtagok roskadozása és az állat rendesen gerinczagy sorvadásban rövid idő szokott kimulni. Az idegbénaság nem ragályos, hanem az apa vagy kanczalovakról száll át a csikókra. A város hatósága e rettentő kór mikénti orvoslása tárgyában a kormányhoz irt föl és a m. k. ipar, keresk. és közlekedésügyi miniszter az ezen nagyfontosságu állategészségi ügyben szükséges orvosló lépések és intézkedések megtetelére teljhatalmu biztosul zalaberi Horváth János tábornokot küldte ki, a ki f. hó 12-én érkezend városunkba, és a „Korona“ fogadóban fog megszállni. Ily nagy tekintélyü szak férfiu kezetése alatt a városi kiküldött bizottság müködése is mindenesetre csak áldásos és czélhozvető lehet.

— **Holnapi jutalomjátékára** Szatmáry Árpádnak ujból és melegen föhivjuk a szinházlátogató közönség figyelmét. Jutalmazandó a szinész-egyesület, szinpadunkon müködő társaságnak egyik legtehetségesebb tagja. Ajándékozzuk meg mi is egy jó estével kedveltünket, ki nekünk már oly sok kellemes estét szerzett. Különben a szinrekerülendő darab: „A havasi rémkirály“ látványos szinmü dalokkal irta Raymond. ;Kü önösen ez alkalomra Konti József karmester által női kvartettre (négyes) áttett: „Marosvize kiöntött a legelőn.“ „Kérik a szürömet gubáért.“ „Két czimbalmos, három dobos“ népdalokat az I-ső és II-ik fölvonás között a jutalmazandó iránti szivességből éneklik: Kocsis Irma, Lászyné, Mándokyné és Nyilvay Irma urhölgyek.

— **Postaügy.** A helybeli postahivatalnál „Kövesdi Laura Debreczen“ czimü 2 darab levél fekszik, melyek a czimzett lakásának megjelölése nélkül nem kézbesithetők, miért is a postahivatal előtt ösmeretlen czimzett felhivatik, leveleinek átvétele végett a postahivatali főnökségnél jelentkezni. Debreczen, 1878, decz. hó 6-án magy. kir. posta hiv. főnöke Mayer.

— **Találtatott** a szinházban egy szürke muff; jogos tulajdonosa Végh Gyula alkapitány urtól (Komáromy-ház) átveheti.

— **A helybeli aranymüves urak** tisztelettel kéretnek, hogyha egy becses opálkővel diszitett antik gyürü üzletökbe eladás végett vitetik, méltóztassanak lefoglalni, mert az az eladónak nem igazi jószága. Megkerülés esetén a gyürü a városi kapitánysághoz küldendő.

— **Árva-ösztöndijakra pályázati hirdetés.** A nmsgu m. kir. vallás és közoktatásügyi ministeriumnak f. é. nov. 19-én 29,519 sz. a. kelt leirata folytán közhirré tétetik, hogy a győri árva alapitványoknál 1878/9 tanév kezdetével következő ösztöndij-állomások jöttek üresedésbe: 1) a győri árva kir. alapitványnál 11 állomás, egyenként 80 frttal; 2) a győri árva Dlabács féle alapitványnál 2 állomás 80 frtjával. 3) a győri árva gr. Eszterházy-féle alapitványnál 3 állomás, évi 80. illetőleg 100 frtjával. Az 1-ső szám alatti ösztöndijakra szegény kath. vallásu, jó előmenetellel iskolába járó fiuk és leányok, vagy árva iparostanonczok pályázhatnak. A Dlabács-félékre az illető rokonok; az Eszterházy-félékre uradalmi könyvvivők, számtisztek, gazd. tisztviselők és szolgák árva gyermekei tarthatnak igényt. A pályázati különösebb feltételek a főkap. hivatalnál a hivatalos órákban megtekinthetők. Debr. 1878. decz 3. Debr. vár. kapitányi hivatala.

— **Szapáry Gyula grófról,** az uj p. ü. miniszterről egy bécsi lap a következő csinos kis adomát beszéli el. Mikor a nemes gróf a belügyministériumot először vette át, volt ott a többi közt egy nagyuri nevü titkár, kinek tulajdonsága volt, oha sem járni hivatalba, ellenben szorgalmasan és pontosan szedegetni föl a fizetést. Mivel a fiatal ur egy befolyásos főispán szeretett fia volt, a miniszterek respektálták e „jogosult szokását.“ Mikor Szapáry gróf lett a belügyér, az ifju ember kétszeresen biztosnak érezte magát, mert a grófot jól ismerte a kaszinóból, a gyepről, a szalonokból. A miniszter azonban magához rendelte a titkár urat, s kurtán tudtára adta, hogy vagy járjon a hivatalba pontosan, vagy mondjon le. Az ifju ur javulást igért, de csak ismét a régi maradt. A miniszter nem feledte el a dolgot s egy hónap mulva személyesen jelent meg az urfi hivatalszobájában, ki természetesen távolléte által tündökölt. Az iróasztal hüvelyknyi porréteggel volt belepve s a gróf a porba ezt irta be ujjával: „Itt volt Szapáry.“ Egy hét mulva megint elment a bureauba s kezeirása még mindig ott volt érintetlenül. A nagyuri nevü titkárka aztán még ugyanaznap megkapta a fölmentő iratot, az egész család, de legkivált a hatalmas papa rémitő elszörnyedésére.

— **A sorsjegyekkel való házalás** ügyében a kereskedelmi miniszter valamennyi törvényhatósághoz következő rendeletet bocsátotta ki: Értésemre esett, hogy tőzsérek, váltótulajdonosok és sorsjegykereskedők, ügynökeik vagy más megbizottaik által, ugy a fővárosban, mint a vidéken is, sorsjegyek, igérvények, részletivek stb. ajánlásával házaló kereskedést folytatnak. Eltekintve ama körülménytől, hogy az ily üzérkedésekkel járó gyakori csalások és szédelgések által a hasonló ügyletek kötésében járatlanok megkárosittathatnak, — miután az 1852. szeptember 4-én kibocsátot s a magyar korona országai és ő Felsége többi királyságai s országai közt kötött vám és kereskedelmi szövetségről szóló 1878. XX. t. cz. XV. czikkelye értelmében fennálló házalási szabályok 12-ik §-nak n.) tétele a sorsjegyeknek s bármely szerencsejáték hasonló részleteinek házalás utján való elárusitását tiltja: felhivom hogy a törvényhatóság területén ne engedje meg s a tilalom áthágói irányában az idézett házalási szabályok 19. §. c.) pontja értelmében szigoruan intézkedjék. Trefort m. k.

— **Budapest és Páris.** A telekkönyv nyilvántartása Budapesten tudvalevőleg Halácsynak egészen uj rendszere szerint eszközöltetik. A munka egy példánya a párisi kiállitáson is ki volt állitva és nagy elismerésben részesült. Most a sajnai-departement prefectje — mint a P. N. értesül — Gerlóczy alpolgármesterhez fordult és felkérte, küldene neki egy példányt Halácsy müvéből, mert ő a telekkönyv nyilvántartásánál Páris városában is Halácsy rendszerét akarja adoptálni.

— **Iszonyu tragoedia** folyt le Temesmegyében. Szima és Anka, amaz 23 éves ifju, emez 19 éves leány szerették egymást, de szülőik ellenségeskedése miatt egymáséi nem lehettek. Tehát megszöktek A szülők gyermekeik utáni bánatukban kibékültek, s örömest adták volna már beleegyezésöket házasságukhoz. De késő volt. Egy reggel mindkettőt a templomban találták — fölakasztva. Szülőiknek rövid, vigasztaló levelet hagytak hátra, melyben azt irják, hogy ők „nem haraggal mennek a halálba.“ Nem haraggal, de a szerelem őrült mámorával, önfeledt bünével, mely nem vár és nem alkuszik.

— **Rózsa Sándorról** utólagosan irják, hogy az öreg betyár halála előtt papot kért s meggyónt. 68 évet ért s koporsójára egy szegedi menyecske koszorut helyezett. Persze, ebből a koszoruból sok regényes históriát kombinált a fáma.

— **Egy nagyváradi** József-ezredbeli kapitány Hucinka, ki kovácslegénységből emelkedett kapitányi rangra, 2000 frttal megszökött.

Irodalom.

— **Ifj. Bayler István** (Bayler vár. biztos ur fia) Debreczen város térképét elkészitvén, az ifj. Csáthy Károly kiadásában megjelent s 80 krért kapható. A térképen minden utcza s minden házszám bennfoglalva lévén, az igen czélszerü kalauz. — A térképet a kiadó ur Bécsben készittette, a mit bizony városi iparunk is, még talán szebben és olcsóbban kiállithatott volna. Egy cseppet sem dicsérjük érte Csáthy urat.

„A szerencse fia“ cz. regényre, melyet Zombori Gedő irt s a „Debreczen“ tárczájában jelent meg, ezen lap szerkesztősége 1 frtjával előfizetést hirdet. Előfizetési határidő 1879. március 1-seje.

Debreczeni szinház.

Tegnap „A malom alatt“ cz. népszinmü került szinre, melyet Varga János laradi ügyvéd s fiatal iró szerzett, ugyanaz, ki tavaly pályadijat nyert a „Babonák könyvé“-vel. Varga Jánosnak ez első kisérlete, s mint ilyen nem eshetik szigoru kritika alá.

A mese nem uj, s b. Eötvös „Nővérek“ czimü regényéből van meritve. A parasztok a cholera járvány ideje alatt fellázadnak az uraság ellen, mert azt hiszik, hogy az megmérgezi a kutakat s megrohanják a kastélyt. A kasznás fia, Jenő huszárkapitány, ki titokban megesküszik az uraság leányával, kit szeret, segélyt hoz, s szétveri a paraszt tábort. A veszély pillanatában a büszke birtokosnő beleegyezik a házasságba s lesz lakadalom.

Ez a darab rövid tartalma, melyet alig bonyolit egy pár mellékesemény. A feldolgozás igen gyenge. A fejlődés sok helyen rohamos, indokolatlan. Sok benne a reministentia. De nyelve népiesen szabatos s gyönyörü dalok vannak bele szöve, melyekkel Nyilvay Irma s Szabó Bandi megérdemelt tapsokat arattak. Nyilvay Irma ma különösen jól volt disponálva s gyönyörüen dalolt. — Ki kell emelnünk a szereplők közül Lovászit, ki Hamzsa molnármester szerepében excellált. Szatmáry Árpád nem szerepkörében mozgott, s nem tudjuk okát felfedezni, hogy Jenő fiát miért czimezgette kapitány urnak? Bekéné jó társalkodónő volt. Nem ártana tehetségét több apróbb szerepekben is próbára tenni. A többi müködők elég jól töltötték be szerepeiket. — Közönség közép számmal volt.

Vegyesek.

Tizenegy napig élelem nélkül. Nem rég a new-yorki kikötőbe a „Citi of Chester“ hajó érkezett Angliából. Megérkezése után felnyitották a hajó kamráit, hogy az árukat kirakják mikor egyik kamrában egy áruládák által képezett börtönben egy élő embervázat találtak. Halavány volt, s hullához hasonlitott; a friss lég beáramlására kissé magához tért, azután egy borzadalmat gerjesztő sohaj után elájult. Mindenféle eszközzel igyekeztek életrehozni, ugy tetszett, mintha minden pillanatban meg akart volna halni. E közben ismét magához tért, s elbeszélte, hogy Skóthonból való s az elutazás előtt ittasan a hajóra jött, az alsó kamarába ment, elaludt, s azóta ott volt bezárva. Egy üveg whiskyn kivül semmi élelem sem volt nála, az éhség okozta kinok rettentők voltak. Az ötödik napon elveszté eszméletét. Az utazás 11 napig tartott. Remélik, hogy borzasztó állapota daczára életben marad.

Közgazdaság.

A magyarországi takarékpénztárak pénzügyi eredményei iránt a „Tresor“-ból következő összeállitást vettük: Magyarországban fenálló 235. takarékpénztár közül, 34. részvénytőkéjének, több mint 30%-át osztotta szét 1877-ben osztalék gyanánt. A részvénytőke 40%-ánál többet 18. intézet, 50%-ánál többet 12. 60%-ánál 8, 70%-ánál 5. 80%-ánál 4, 90%-ánál 2, és végül a székesfehérvári takarékpénztár részvénytőkéjének 140%-át fizette osztalékul.

Szeged debreczeni vasut. Egy Szegedet, Debreczennel összekötő vasutvonal tervének létesitésére tétetnek előkészületek. Péchy közmunka-közlekedési miniszter egy deczember 1 éről kelt leiratában értesiti Szeged város hatóságát, hogy dr. Sziklay Károly békési lakos vállalkozónak egy Szegedet Debreczennel összekötö vasutvonalra előmunkálati engedélyt adott egy év tartamára; egyszersmind felhivja a hatóságot a miniszter, hogy szükség esetén a munkát keresztülvitelében támogassa a vállalkozót, vagy annak megbizottját. A tervezett vaspálya Szeged és Debreczen közt a következő helyeket érintené: Makó, Mezőhegyes, Tót Komlós, Megyes, Kigyós, Aékés-Csaba, Békés, Körös-Ladány, Szeghalom. Füzes-Gybrmat és Berettyó Ujfalu.

Jó hir. A buzaárak az angol piaczokon emelkednek — az első eset, hogy az oly régóta tartó sülyedő áramlat megfordult; október 26. óta quarterenként 39 schillingen megállapodve, nov. 9-én 39 sch. 8 pennyre, nov. 16-án pedig sch. 7 pennyre emelkedett. — Egyszersmind jelezhetjük, hogy az amerikai szállitás is csökken, tehát az összes európai piaczokon áremelkedés várható.

Világkiállitás New-Yorkban. New-York előkelő polgárai f. é. október 11-én a „Fifth Avenue Hotel“-ben értekezletett tartottak, melyen Stewart A. T. végrendeletének végrehajtója, Hilton exbiró mint elnök felhatalmaztatott egy tizes bizottság kinevezésére, mely a szükséges lépéseket megtegye, hogy New-York város részéről valamennyi államhoz hivatalos meghivás intéztessék, miszerint Washington kormányra léptének százéves ünnepélye alkalmából 1889-ben New-Yorkban tartandó világkiállitás tervezetének megbeszélésére képviselőket küldjenek New-Yorkba, hol a delegáltak ülésezése 1879. apr. 11-én, Washington György inaugráltatásának 90-ik évfordulóján volna megnyitandó.

DEBRECZENI SZINHAZ.

III. Bérlet — 11. szám.

Kedden, 1878. deczember 10-én

A debreczeni szinész-egyesület által adatik:

MÁRTHA

vagy:

A RICHMONDI VÁSÁR.

Regényes vig opera 4 felv. Irta Fridrick, ford. Szerdahelyi József, zenéjét szerzé Flotow.

Holnap *Szathmáry Árpád* jutalomjátékául

A havasi rémkirály.

Látványos tündér vigjáték dalokkal 3 felvonásb.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Nyilttér.

A hatóságilag engedélyezett s a legtisztábban kezelt Bárvárt Károly-féle

SÓS BORSZESZ

főraktára Debreczenben **Csanak József** kereskedésében van.

E sósborszesz a szegedi országos kiállitásnál jeles versenyképességért érdeméremmel lett kitüntetve, — különben kitünő gyógyhatása rheuma, csúz, szaggatás, fagyás, fog-fej- és fülfájdalmak, szemgyuladás s más számtalan betegségben sok ezer szenvedő által országosan elismertetett, sőt fogtisztitó szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogaknak fényt kölcsönöz, a foghust erősbiti s a szájból minden kellemetlen szagot eltávolit.

Ára 1 nagy üvegnek 80 kr.
1 kis üvegnek 40 kr.

Nagyobb megrendelésnél jelentékeny árlengedés történik.

Óvás. Utánzások ellen az üvegek czimlapja a budapesti keresk. kamaránál 100/1875. sz. a mint „védjegy“ bekebeleztetett.

Bárvárt Károly
Budapesten,
Nagymezőutcza 48. sz.

HIRDETESEK.

Mell- és tüdőbetegségek

bármily nemüek legyenek is azok, az orvos előirás nyomán készitett

Wilhelm-féle Schneeberg-nővénynedv

által legbiztosabban gyógyitható.

Kesziti: Wilhelm Ferencz gyógyszerész Neunkirchenben.

Ezen növénynedv rendkivül jótékony gyógyszerül szolgál a torok- és mellbajokban, hurutban, rekedtség, köhögés és nátha ellen. Számosan, kik e növénynedvvel éltek erősitik, hogy csak ezen szernek köszönhetik üdítő álmukat.

Ködös és zord időjárás idején e nedv óvszerül alkalmas.

Kellemes izénél fogva gyermekek gyógykezelésénél is alkalmas; tüdőkóros embereknek azonban nélkülözhetlen gyógyszere; énekesek és szónokok hangfátyolozottság elháritására használják.

Nagy száma a bizonyitványoknak megerősiti a fön mondottakat. E szer hatós gyógyerejének azonban legnyomosabb érve azon körülmény, hogy néhai Oppelzer tanár udvari tanácsos és a bécsi cs. kir. egyetemen rector magnificus e növénynedvet ugy a kórházban, mint egyeseknél a legkitünőbb sikerrel alkalmazá.

Ép ugy ajánltatik e nedv a bel- és külföld számos tekintélyes orvosa által és általuk a veleélés gyakran elrendeltetett.

A mondottak megerősitésére az elismerő iratok hosszu sorából álljanak itt csak a következők:

Bizonyitvány.

Hat éves Ferenz nevü fiam, 8 hete, hogy borzasztó fojtó köhögésben szenvedett, ugy, hogy már attól tartottam, hogy meg is fulhat rajta; s mellett lesoványodék és annyira elgyengült, hogy már alig tudott a lábán megállani. Ekkor tanácsolák nekem a Schneeberg-növénynedv megkisérlését, és hála ezen megbecsülhetlen szernek, fiam köhögése már az első üveg elhasználása után is engedett, a második üveg használata közben a gyermek kinézése javult, erőre kapott és nemsokára teljesen kiegészségesedett. Idősb fiamat is e szer szabaditá meg a heves köhögéstől és rekedtségtől és pedig néhány nap alatt.

Benső örömtől áthatva állitom tehát ki ezen fiaim kigyógyulására vonatkozó bizonyitványt és kivánom, hogy e szer a szenvedő emberiség javára minél szélesebb körben megismertessék és elterjedjen.

Flatz, 1855. márczius 6.
Just Antal. — **Scheibenreif Lőrincz,** *polgármester.*

Tisztelt uraságod!

Fölkérem, sziveskedjék a lehetőséghez képest részemre mielőbb hires növénynedvéből 4 üveggel küldeni; 2 üveg elhasználása folytán tapasztalom, hogy mell- és torokbajom és nagymérvben folytott lélegzetem napról-napra javul; — azért tehát ezuttal egyenesen önhöz fordulok azon reményben, hogy öntől a legfrisebb szállitmányt nyerendem. — Mellékeltem 5 frt p. p.

Mély tisztelettel **Bock Henrik,** *sebész és szülész-mester.*

Münchret am ostrang 1858. febr. 23.

Orvosi vélemény.

A Schneeberg-növénynedv fölöttébb enyhitő szer mellfájdsban, lélegzeti nehézségeknél (asthma), tüdőkórban, köhögés, hurut ellen és ilyes betegségekben ajánlandó.

Dr. Feschl.

Hohenmaut, 1858. jan. 25.

Cautily Lipó. gyógyszerész — *Grazban.*

Tisztelt uraságod!

Mell-bajomban, mely már 2 év óta aggasztó, sok más szernek sikeretlen alkalmazása után az ön Schneeberg növénynedve egy üvegét fogyasztám el és mondhatom, hogy az bárkinek is ajánlható; mert már ezen első kisérlet után tetemes könnyebbülést tapasztaltam, másik két üveg teljeser helyreállitá egészségemet.

Tisztelt uraságodnak legszivélyesb köszönetet mondva maradtam

hálás szolgája: **W, J. Pock.**

Graz, 1857. febr. 3.

Mélyen tisztelt uraságod!

Miután növénynedve használata folytán 8 hétig tartott köhögésem és rekedtségemtől megszabadultam és nedvének csodás gyógyereje folytán előbbi énekhangomat teljesen visszanyerem; kötelesse érzem magamat önnek hasznos taláimányáért lekötelezett köszönetemet kifejezni, és ezen kitünő szert a mellbetegeknek, különösen énekeseknek különösen ajánlani.

Különös tisztelettel: **Bauer János,** *tanitó.*

Peisshing, 1857. jun. 25.

Használati utasitás minden üveghez mellékelve van.

Egy-egy üveg ára 1.25 kr.

Főraktár Wilhelm Ferencz gyógyszerésznél Neunkirchenben.

Valódi minőségben még kapható

Debreczenben: Dr. Rothschnek Emil gyógyszertárában, Budapesten: Török József gyógyszertárában, Nagyváradon: Nyiri György gyógyszertárában, Gyöngyösön: Mersits Nándornál Miskolczon: Ujházy Kálmánnál.

(155) 26—26

Császár királyilag
kizárólagosan szabadalmazott

PURITAS

haj-ifjitó-tej.

A „**Puritas**“ nem hajfesték, hanem tejnemü folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bir, hogy ősz hajakat megifjit, azaz lassankint még pedig **legkésőbb tizennégy nap alatt** ama szint visszaadja, melylyel eredetileg birt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festékanyagot, A haj tetszés szerint vizzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vánkoson aludni, és gőzfürdőket használni, a festéknek nyoma sem vehető észre, mert a

„PURITAS“

nem fest, hanem ifjitja és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját és szakállát.

Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt. (postai szétküldésnél 20 krral több.)

Kikeleti hóvirág.

A hatást tekintve, semmiféle toilletteszer sem képes a kikeleti hóvirággal jóság és kitünőségben versenyezni. Olajos üdítő alkatrészekből állitva elő, rövid idő elháritja ezen szer a szeplőt, bőratkát, pörsenést, májfoltot stb. s az arczbőrnek vakitó fehérséget, üdeséget és gyöngédséget kölcsönöz. — Ára palaczkonként 1 frt, szállitással 20 krral több. — Postautánvét vagy a pénz megküldése mellett kapható a készitőnél

Francz Ottó, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

Debreczenben egyedül **Göltl Nándor** ur gyógytárában kapható.

(195)20—25

(Magyar kiadás)
Férfigyöngeség
37ik Kiadás
Az önmegóvás
Laurentius tól
Tanácsadó férfiak számára minden korban, segély
Gyöngességiállapotban stb.

Bizonyitékúl, hogy e világhirü mü minden e szakban eddig megjelent könyvet felülhalad, elegendő lesz felemliteni, hogy Laurentius müve már is 6 idegennyelvi **forditásokban** megjelent s ennél fogva egyebb fel dicsérésre nem szorul.

Az **eredeti kiadás Laurentius** tól **Lipcsében** egynyolcadrétü 232 lapnyi kötetben 60 bonczta ni ábrákkal minden könyvkereskedésben de a szerzőnél is Leipzig, Sophienstrasse 7 B. megrendeltethetik. Ára 60 Kr. o. é.

Hirdetmény.

Tudatom a t. cz. közönséggel, hogy Nagy-Bányáról az első osztályba tartozó ép alma-fajokból kereskedést nyitottam, Széchenyi-utcza gr. Dégenfeld-ház alatt, mire a t. cz. közönségnek mindenkor reggel 8—12-ig, délután 1—6-ig pontos és kielégitő kiszolgáltatásomat ajánlom,

Debreczen, 1878. decz. 6.

Fejér Károly,
gyümölcs-kereskedő.

(412) 3—3

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában 1878.